

Homenatge de la Cúria a la Gna. Maria del Nen Jesús Baldillou, Sch. P., beata i màrtir

La Cúria diocesana va retre homenatge el passat 24 de desembre a la Gna. Maria del Nen Jesús Baldillou, Sch. P. beata i màrtir, Educadora de les Escoles Pies de València, en la tradicional felicitació nadalenca. La Gna. Immaculada Oromí, Superiora Provincial de les Filles de Ma-

ria RR. Escolàpies, va ser qui va glossar la seva figura, en una conferència a la qual van assistir familiars de la beata, el gruix dels treballadors de la Cúria i sacerdots de la diòcesi.

GLOSSA

Casa de Déu, casa de tots...

Migdia de diumenge. Davant de casa, al carrer, trobo un matrimoni jove amb una criatura dins el cotxet. Em saluden amb cara alegre, sense deixar de caminar ni d'empènyer el vehicle. Van a missa. L'església és a prop. Veig com superen les escales que hi donen accés, agafant el cotxet entre tots dos.

Vespre del mateix diumenge. La missa vespertina comença. Un matrimoni amb els seus cinc fills ocupa un dels primers bancs. El més petit de la colla, nascut fa pocs mesos, és en el cotxet. A l'hora de la pregària dels fidels, el nadó s'inquieta. La mare l'acull en braços, l'agombola... En un dels darrers rengles, un infant d'uns dos anys juga amb un cotxe al passadís. Fins fa un moment era assegut al banc amb els pares i els germans, un dels quals, d'uns quatre anys, fulleja un conte. Quan arriba el parenostre —se'l sap íntegre i de memòria— pujarà amb els altres infants a l'altar i el resarà amb intensitat i joia...

Fa uns dies, un matrimoni amb fills petits em deia que se'ls fa molt difícil anar a missa els diumenges. Els nens no estan quietos o parlen, i ells se senten censurats per l'actitud d'alguns fidels... Uns altres em deien que han deixat d'anar a missa perquè els fills s'avorrexien: «Són

petits, potser quan siguin més grans i ho entenguin més. Ja fem una pregària a casa.» Uns tercers m'han comentat: «Preparar dues criatures petites per sortir és una feina. Arribem tard o a misses dites, i altres dies ja no ho intentem.»

Aprendre a viure en el Senyor de mana, també, desvetllar el sentit de pertinença a una comunitat més gran —l'Església—, que viu i celebra el trobament amb Jesús. Passa, doncs, per escoltar les pregàries i els cants quan encara no entenc res (per bé que cada vegada em resulten més propers); passa per gaudir de l'espai sagrat que m'acull i m'embolcalla, per apropar-me a la taula de Jesús acompanyant els grans. Passa per portar alguns recursos per als moments difícils i per educar en l'alegria i el respecte; passa perquè els qui no acompanyen infants es tranquil·litzin, siguin pacients i recordin quan duïen els seus propis fills o quan ells eren els infants...; i passa perquè tothom tingui present que, si volem una comunitat viva, l'església ha de ser, de veritat, la casa de Déu, casa de tots. Al capdavall, «¿no heu llegit mai en l'Escriptura: Amb la paraula dels infants i dels nadons t'has fet cantar una lloança?» (Mt 21,16)

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Ecumenisme del sofriment

Avui que comencem la Setmana d'Oració per la Unitat els Cristians, enguany amb el lema «**Jesús li digué: "Dóna'm de beure" (Jn 4,7)**», podem perseguir com a objectiu la plena i visible unitat de l'Església? podríem desistir d'anelar i de treballar per la unitat, quan és un manament de Crist? és que Crist està dividit?, com es preguntava Sant Pau. Ens hem de deixar interpel·lar per aquesta qüestió, i especialment durant aquesta setmana de pregària intensa de tots els cristians.

Es complien fa poc els 50 anys de l'aprovació pels Pares Conciliars del Decret sobre Ecumenisme del Vaticà II, que marcava un bell camí d'apropament, de conversió, de pregària i de sentit d'obediència a Crist que no ens vol dividits, sinó que siguem u com el Pare i Ell són u. Amb tot, les relacions ecumèniques estan passant per canvis significatius —deia recentment el Papa Francesc— ja que el fet de professar la fe en el context

social i cultural actual de major descreença, on es fa menys referència a Déu i a la dimensió transcendent de la vida, comporta que «el testimoniatge dels cristians es centri en el centre de la fe i l'anunci de l'amor de Déu que es revela en Crist». I remarcava que «la unitat dels cristians sorgeix directament del manament de l'amor que Jesús va deixar als seus deixebles». Iguament les persecucions ens estan unint, ja que pel fet de confessar la fe en la Mort i la Resurrecció de Crist, «un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme», som perseguits i duts a la creu, si guem de la confessió cristiana que siguem. En la mort estem units. Per això cal vetllar perquè la unió arribi. El Papa Francesc i el Patriarca ortodox Bartomeu I de Constantinoble van fer servir una expressió molt bella en la seva Declaració conjunta del 30 de novembre de 2014: «També hi ha **un ecumenisme del sofriment**. Així com la sang dels màrtirs sempre ha estat la llavor de la força i la fecunditat de l'Església, així també, compartir el sofriment quotidià, pot ser un instrument eficaç per a la unitat.»

Valorem, doncs, la tasca espiritual, caritativa i martirial de l'ecumenisme que es realitza a partir de la fidel obediència al Pare, complint la voluntat de Crist, i sota la guia de l'Esperit Sant. L'ecumenisme és una vocació a la qual tot cristià està cridat pel seu baptisme, ja que per aquest sagrament, Déu infon, amb el do de la fe, el desig de la unitat, ja que tots el qui han estat batejats en Crist, han estat revestits de Crist i són u amb Ell.

Vivim prou aquest anhel a nivell de totes les confessions cristianes? ens adonem que ens cal una gran conversió perquè l'amor i la unitat puguin renéixer? Cal que tots els cristians coneguem la història de l'ecumenisme, la pròpia identitat catòlica i la de les altres Esglésies i Comunitats eclesials, la bella història de cada comunitat i els progressos fets, els importants documents que han redactat les Comissions mixtes que són massa poc coneguts, i menys encara, prou admesos per les Esglésies a nivell de base, i no només pels pastors o els teòlegs de les comunitats cristianes. Probablement l'oració, la caritat i el martiri que moltes Esglésies fins ara separades estan vivint a molts llocs del món, donaran un fruit molt gran d'amor i d'unitat, així com de testimoniatge extrem. Déu farà fructificar aquesta exemplaritat dels màrtirs en bé de la unitat eclesial. Ho hem de demanar enguany amb fe i perseverança.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

M. ESPERANÇA ATARÉS

Any de la Vida Consagrada

Som en l'Any de la Vida Consagrada, que posa de relleu tres propòsits: la renovació de la vida consagrada; la crida a abraçar el futur amb esperança; i que cal viure el present amb passió, donant testimoni de la bellesa del seguiment de Crist. En aquest context, conversem amb l'abadessa del monestir benedictí de Sant Pere de les Puel·les, la mare Esperança Atarés.

Quin sentit té per a vostè la vida consagrada?

El nucli essencial de la vida consagrada és seguir Jesucrist. És l'opció de vida que hem triat per la vocació rebuda.

Amb motiu de l'Any, es prepararà un document a nivell d'Església universal sobre la relació dels bisbes i els religiosos. Com ho valora?

Crec que serà molt bo. Sempre que se'ns adreça una paraula de l'Església és molt positiu. El moment que estem vivint amb el papa Francesc ens omple d'esperança.

Quins reptes ha d'afrontar la renovació de la vida consagrada?

Com he dit abans, seguir Crist és el repte més gran; és a dir, que tot el que facis estigui amb Ell. És viure'l profundament en el dia a dia. Després hi ha altres reptes com el sentit de profecia que té una gran importància per als religiosos.

En l'àmbit de la seva comunitat, quins són els bons propòsits que es marquen per al 2015?

Entre els bons propòsits sempre hi ha aquella utopia que portes dins del cor. Es tracta de viure la vida fraterna, la comunió, l'estimació de les unes per les altres acceptant la diferència... També volem transmetre el sentit profètic als laics que ens vénen a visitar.

Oscar Martí

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per la pau

Senyor, tu saps que no m'ocupo de les armes.

Només desitjo ser un instrument teu per a portar la pau al món.

Senyor meu, on hi ha pau les armes no tenen importància.

On hi ha pau, la gent es pot estimar com tu ens estimes.

Dóna'ns la pau, oh Senyor, i fes que les armes siguin inútils en aquest món meravellós. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Educar en un hogar monoparental

Immediatament después de toda separación surgen dos hogares: un hogar monoparental, constituido por el progenitor custodio y los hijos a su cargo, y un hogar unipersonal, configurado en solitario por el progenitor que se ha ido de casa (y haya tenido la suerte de contar con un sitio donde cobijarse).

En España, en la actualidad, hay más de medio millón de familias monoparentales: el 86 por ciento de estas familias están encabezadas por una mujer, mientras que sólo en un 14 por ciento el progenitor responsable es un hombre.

Tengo el más profundo respeto y admiración por las familias que están a cargo de un solo progenitor. Con todas las dificultades que tiene una única persona para ejercer a la vez como padre y como madre, para educar y alimentar a la prole y para sacar la familia adelante, amigo mío, es para sacarse el sombrero. No faltan los cuadros de ansiedad y estrés y los sentimientos de autculabilidad.

Por ello, para educar con éxito en un hogar monoparental se necesitan unos factores protectores: disponer de una red social de soporte, calidad de las fuentes alternativas de cuidado (familiares, personal doméstico, etc.), aptitud para mantener la disciplina apropiada, capacidad de soportar el cansancio y disponibilidad para establecer relaciones sociales y de colaboración con otros adultos en la educación de los hijos.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Dios, presente en la realidad ordinaria

La fe nos proporciona una mirada que se distancia de la realidad para disponer de una óptica global, pero al mismo tiempo está atenta a lo particular, a lo concreto, en especial al dolor humano.

Al retirarse el velo que interfiere en nuestra percepción, se nos revela el verdadero sentido de la historia. A través de la mirada interior de los ojos del corazón (Ef 1,18) es posible entender el mundo de una manera extraordinaria. Hasta que los ojos de la fe no se abren, no nos damos cuenta de que constantemente somos visitados por el Absoluto en el mismo corazón de la vida ordinaria. Con el enfoque adecuado, descubrimos en los avatares de la existencia el escenario del encuentro con el Misterio. La creación se transforma en un puente tendido sobre el abismo del tiempo que nos permite relacionarnos con el Creador.

Desde la fe, la experiencia cotidiana es acogida como un significativo que nos remite a un significado divino. Todo es metáfora, parábola, mensaje, signo de la presencia de la Eternidad encarnada en medio de lo transitorio.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Ed. Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

19. ■ Dilluns (litúrgia hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22]. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dimecres [He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259). Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (a Catalunya, demà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. ■ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV). Sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. □ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu. Sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dissabte [He 9,2-3.11-14 / Sl 46 / Mc 3,20-21]. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors. Sant Felicià, bisbe i mr. Mare de Déu de la Pau (Ronda).

25. ■ † Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Jn 3,1-5.10 / Sl 24 / 1Co 7,29-31 / Mc 1,14-20]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc (Ac 9,1-22). Sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

▮ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 3,3b-10.19)

En aquell temps, Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu». Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Elí replicà: «No t'he cridat pas. Vés-te'n a dormir». I el noi se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir.»

Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat.

Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta». El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel». Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta.»

Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

▮ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

▮ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder.

¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors al seu cos, però el fornicador pecca contra el seu propi cos.

¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? ¿No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: gloriifiqueu-lo en el vostre cos.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,35-42)

En aquell temps, Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu». Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí», que vol dir «mestre», «on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu». Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies», que vol dir «l'Ungit». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, que vol dir Pedra.»

▮ Lectura del primer libro de Samuel (1Sa 3,3b-10.19)

En aquellos días, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde estaba el arca de Dios. El Señor llamó a Samuel, y él respondió: «Aquí estoy.» Fue corriendo a donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Respondió Elí: «No te he llamado; vuelve a acostarte.» Samuel volvió a acostarse. Volvió a llamar el Señor a Samuel. Él se levantó y fue donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Respondió Elí: «No te he llamado, hijo mío; vuelve a acostarte.»

Aún no conocía Samuel al Señor, pues no le había sido revelada la palabra del Señor.

Por tercera vez llamó el Señor a Samuel, y él se fue donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Elí comprendió que era el Señor quien llamaba al muchacho, y dijo a Samuel: «Anda, acuéstate; y si te llama alguien, responde: "Habla, Señor, que tu siervo te escucha".» Samuel fue y se acostó en su sitio. El Señor se presentó y le llamó como antes: «¡Samuel, Samuel!» Él respondió: «Habla que tu siervo te escucha.»

Samuel crecía, y el Señor estaba con él; ninguna de sus palabras dejó de cumplirse.

▮ Salmo responsorial (39)

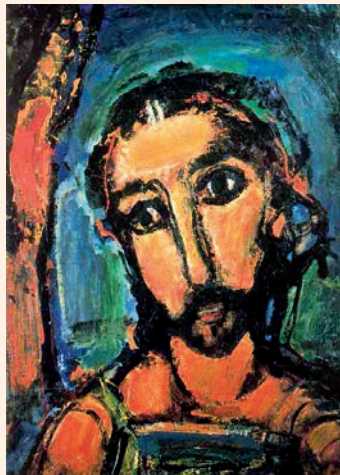
R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito; / me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides sacrificio expiatorio. R.

Entonces yo digo: «Aquí estoy como está escrito en mi libro / para hacer tu voluntad.» / Dios mío, lo quiero, / y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu salvación / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios; / Señor, tú lo sabes. R.

Faç de Crist, pintura de Georges Rouault

▮ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 6,13c-15a.17-20)

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Dios con su poder resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros.

¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la fornicación. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar pecca en su propio cuerpo. ¿O es que no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo? Él habita en vosotros porque lo habéis recibido de Dios. No os poseéis en propiedad, porque os han comprado pagando un precio por vosotros. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

▮ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios.» Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les pregunta: «¿Qué buscáis?» Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?» Él les dijo: «Venid y lo veréis.» Entonces fueron, y vieron dónde vivía y se quedaron con él aquel día; serían las cuatro de la tarde. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo).» Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce Pedro).»

COMENTARI

Seguir Jesús

La vida significa per als homes i les dones créixer i madurar, aprendre cada dia. Una persona és ben humana com més preparada està per ser-ho. I un cristià sap que ho ha de ser amb els dons i la vocació que ha rebut. Aquí hi ha el meu camí, la meva tasca. És el moment en què Jesús comença a reunir els deixebles al seu voltant. El Baptista exerceix la seva vocació. L'evangelista resumeix en breus paraules la seva missió de precursor. Els deixebles pregunten pel lloc on s'allotja Jesús, que és llenguatge de comunió. La resposta es fa amb el llenguatge de la fe: «Veniu i ho veureu»; i es completa amb un «es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda». La paraula de Jesús és transformadora: aquest és

el procés de tothom qui s'acosta a Jesús. El testimoni que porta a la comunió amb Jesús, passa del veure al creure i es projecta fins a contagiar l'altre: «Hem trobat el Messies». La crida de Jesús es fa sentir com una invitació personal, sempre nova i irreplicable, ja que obre el camí a una experiència comunitària. Així és la vida cristiana: cercar i trobar el Senyor que camina al davant, sentir el seu esguard que invita a seguir-lo, mirar de conèixer-lo més de prop, fent camí amb ell. D'una manera o d'una altra aquestes són les etapes de la vocació cristiana que canvia la vida del deixeble de Jesús, el Crist. Déu ens crida pel nostre nom.

Andreu estava tocat per les paraules del seu mestre, Joan Baptista, però corre cap el qui aquest asseynala com a Messies. Andreu ha estat la primera plan-tació del Senyor i dona els seus fruits de la terra con-

reada pels profetes. Va escoltar del Baptista: «Mireu l'Anyell de Déu...»; i, ple de joia, corre cap al seu germà Pere, que encara no coneix Jesús: «Hem trobat el Messies». Més enllà de la facilitat o de la dificultat a seguir Jesús, ens trobem sempre amb aquesta dinàmica a la qual hem d'invitar els germans i les germanes: cercar Jesús, trobar-lo, i un cop l'hem trobat quedar en comunió viva amb la seva persona. I això ho hem de fer amb la il·lusió d'Andreu quan explica al seu germà Pere que han trobat el Senyor i que també ell està invitat a fer aquesta experiència d'una manera comunitària. Només Jesús té paraules de vida eterna, que assacien la fam (és el veritable pa de la vida) i la set (calmen la set profunda de sentit de la vida).

Ignasi Ricart, claretià

Exèquies de l'ermitana d'Alinyà, M. Lourdes Garriga

El dia 21 de desembre a la Capella de la Residència de la Sagrada Família de les RR. de la Sagrada Família de La Seu d'Urgell, l'Arquebisbe d'Urgell va presidir les exèquies de la qui fou durant 34 anys ermitana d'Alinyà, M. Lourdes Garriga, traspassada a La Seu d'Urgell el dia 19 de desembre, als 94 anys d'edat.

Havia estat durant 34 anys Religiosa Franciscana Missionera de Maria i des de 1975 visqué la seva vocació d'ermitana a Alinyà, consagrada a Déu en la contemplació i el servei sanitari a Alinyà i pobles veïns, col·laborant amb el Rector de la parròquia i al servei permanent del poble.

Des de l'any 2009 per motius de salut va ser acollida a La Seu d'Urgell per la comunitat de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell i ajudada en tot moment per les dues Verges Consagrades de la Diòcesi, i col·laborà a la Parròquia de Sant Ot com a ministre extraordinària de la comunió al servei dels malalts, i participant activament en el grup Focolar de la Parròquia i en el moviment Vida Creixent.

La missa exequial fou concelebrada per diversos sacerdots amb assistència de la família i molts consagrats i fidels de la Diòcesi. Posteriorment fou traslladada a l'església d'Alinyà on el Rector, Mn. Benigne Marquès, presidí una celebració de la Paraula amb la gent del poble i la família, els quals l'acompanyaren a la seva sepultura en el cementiri d'Alinyà, per expressa voluntat de Lourdes Garriga.

L'Arquebisbe d'Urgell destacà a l'homilia la vida exemplar de consagració a Déu i de servei a l'Església i a tothom de l'ermitana M. Lourdes i féu present el seu lema: «Senyor, t'estimo, teva, disposa!»

En el recordatori s'hi va escriure l'oració d'amor i confiança que ella havia rebut del franciscà Fra Abel Correia Pinto.

Recés d'Advent i Jornada de formació per a preveres

El dia 15 de desembre com ja és tradició, i al Santuari del Sant Crist de Balaguer, els preveres i diaques d'Urgell van tenir el seu Recés d'Advent de preparació del Nadal, que predicà l'Arquebisbe Joan-Enric, amb la celebració de l'Eucaristia que crea i enforteix la comunió presbiteral, i després un dinar nadalenc de festa entre tots els estrets col·laboradors del ministeri del Bisbe. Els cants de l'Eucaristia van ser animats per les Germanes Clarisses del Santuari del Sant Crist.

A la mateixa Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer van tenir lloc les ja tradicionals Jornades de formació per a preveres i diaques ordenats o incardinats a Urgell en els darrers deu anys, acompanyats per l'Arquebisbe d'Urgell i els Vicaris general i episcopal.

Enguany a les jornades es va treballar sobre el patrimoni religiós i cultural de la Diòcesi, sobre la Pastoral Vocacional i sobre les Prioritats Pastorals de la Diòcesi d'Urgell per als propers 4 anys.

A la tarda del dia 15 intervingué la Delegada Diocesana de Patrimoni cultural d'Urgell, la Sra. Clara Arbués, acompanyada de Mn. Josep M. Mauri, Vicari General, que presentaren als sacerdots les línies d'actuació de la Delegació i protocols a seguir en les diferents actuacions, així com la bona relació que cal procurar mantenir amb les diferents institucions.

El dimarts dia 16 se celebrà la Santa Missa en la festa de Sant Josep Manyanet, unida amb la pregària de Laudes. A la seva homilia el Sr. Arquebisbe exhortà els preveres a viure l'autèntic esperit del Nadal, amb intensitat seguint l'exemple dels «pobres de Jahveh» i de Maria Immaculada i Mare de Déu. Després d'esmorzar, amb Mn. Ignasi Navarri i Mn. Alfons Velásquez, Delegat Diocesà i Subdelegat de Pastoral Vocacional, es reflexionà sobre el tema de la Pastoral Vocacional a partir del document «Vocacions sacerdotals per al segle XXI» de la Conferència Episcopal Espanyola. El diàleg que acompanyà l'exposició fou molt enriquidor i amb una voluntat sincera de treballar en aquest camp vocacional.

A l'estona del descans, els participants a l'encontre es van traslladar al Monestir de les Monges Clarisses per desitjar un bon Nadal a la comunitat i veure el pessebre que la comunitat prepara cada any, i en un clima joios es cantaren cants de Nadal en diverses llengües davant el pessebre.

El darrer tema a tractar fou la presentació per part del mateix Sr. Arquebisbe de les Prioritats Pastorals de la Diòcesi d'Urgell de cara als propers quatre anys.

Amb la pregària de l'Àngelus i el dinar es cloqué un any més aquest encontre fraternal de comunió entre els preveres i diaques, i entre ells amb el Bisbe diocesà.

Fundació Esplais Santa Maria de Núria

La Fundació Esplais Santa Maria de Núria i el seu grup de treball de l'àmbit de la fe, van convocar a la parròquia de Penelles a infants, joves i grans per participar d'una celebració eucarística d'acció de gràcies el 13 de desembre. El motiu era l'entronització en l'interior del temple parroquial d'una imatge de la Verge Maria que va ser regalada per la família Raich-Roca de Molins de Rei a la FEMN. La imatge que està dedicada a la Mare de Déu de l'Alegria patrona de tots els esplais de les diòcesis catalanes, en el cas del nostre bisbat compartint patronatge amb l'advocació de la Mare de Déu de Núria.

Al migdia es va celebrar la missa on hi van assistir els infants i monitors de l'Esplai de Penelles «La Freixa», i molta gent del poble, a més de membres de la FEMN, com el seu President, l'Eloi Villalta, membres de la família Raich-Roca, el Consiliari de la FEMN, Mn. Joan Pau Esteban, i també va comptar amb la Presidenta del MCECC (Moviment de Centres d'Esplais Cristians Catalans), Maria València. Entre els penellencs que van acompanyar l'acte, hi havia el seu Alcalde, Il·lm. Sr. Eloi Bergós, que durant anys també va fer de monitor en l'esplai del seu poble.

Confirmacions a La Pobla de Segur

Dissabte dia 13 de desembre l'Arquebisbe d'Urgell presidí la missa a la Parròquia de la Mare de Déu de Ribera de La Pobla de Segur, dins la qual conferí el Sagrament de la Confirmació a set nois de La Pobla i un d'Esterrí d'Àneu. Estava acompanyat pel Rector Mn. Josep Eliud Arias, i per Mn. Francesc Lloret i Mn. David Codina, i dirigia la Coral parroquial Mn. Agustí Romero.

L'Arquebisbe Vives demanà als joves que fossin veu de Crist enmig del món, encara que a vegades sembli un desert. I que ho siguin amb la paraula, el testimoniatge de les bones obres i el servei.

Recepció de Nadal al poble andorrà i parlament del Copríncep Episcopal

Més de dues-centes persones van assistir al Palau Episcopal a la tradicional recepció de Nadal oferta per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep Episcopal, Mons. Joan-Enric Vives, a les autoritats i al poble d'Andorra.

Entre els assistents a la recepció hi eren els representants de les principals institucions públiques del Principat, encapçalats pel Síndic General, M. I. Sr. Vicenç Mateu; el Cap del Govern, M. I. Sr. Antoni Martí, acompanyat per diversos Ministres del seu Gabinet; la Presidenta del Tribunal Constitucional, M. I. Sra. Laurence Burgorgue-Larsen; i el President del Consell Superior de la Justícia, M. I. Sr. Enric Casadevall; a més de moltes altres autoritats i de personalitats de les entitats socials, polítiques i econòmiques andorranes.

El Copríncep va parlar de les institucions i la seva «fàceta material, objectiva» i va recordar que «també tenen ànima i l'ànima de les institucions són els valors que les mouen i que les tensen cap els seus fins. La crítica de les institucions polítiques, econòmiques, educatives, socials i religioses ha crescut en els darrers temps fins a tal extrem que irromp una ciutadania cada cop més a-institucional,

més des-vinculada». Va apuntar que «la crítica de les institucions és necessària», però —afegí— «calen les institucions, aquests cossos intermedis organitzats, que permeten distribuir rols i fer realitat els somnis col·lectius. L'esmicolament del teixit ciutadà en individus inconnexos i aïllats ens fa més fràgils i més impotents. El compromís amb les institucions és bàsic per a regenerar el món».

Podeu llegir el discurs i veure el vídeo en el codi QR adjunt.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT

105.0 - 104.4
107.5 - 91.5